

A Fővárosi Ítéltábla az Albrechtné dr. Fejes Ibolya ügyvéd által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 6. napján meghozott 5.P.20.801/2008/24. számú ítélete ellen az alperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes marasztalását 9.800 (kilencezer-nyolcszáz) forinttal 812.474 (nyolcszáztizenkettőezer-négyszázhetvennégy) forintra leszállítja. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú részperköltséget, továbbá térítsen meg az államnak 66.000 (hatvanhatezer) forint fellebbezési eljárási illetéket, míg a fennmaradó 600 (hatszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a 2006. október 31. napján elszenvedett közlekedési balesetéből eredő vagyoni és nem vagyoni kárai megfizetésére kérte kötelezni az alperest gépjármű kötelező felelősségbiztosítás alapján.

Az alperes a térítési kötelezettségét nem, az egyes kárigények megalapozottságát vitatta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek további 822.274 forint vagyoni kártérítést, ennek 2007. március 15. napjától számított késedelmi kamatait, további 3.100.000 forint vagyoni kártérítést, ennek 2006. október 31. napjától számított késedelmi kamatot, 400.000 forint után 2006. október 31. napjától 2007. június 19. napjáig számított kamatait, 2011. október 11. napjától folyamatosan, véghatáridő nélkül havi 8.333 forint járadékot, minden hó 10. napjáig esedékesen és 220.000 forint + áfa perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 240.000 forint kereseti illeték és 63.000 forint előlegezett szakértői díj megtérítésére. Az ezt meghaladó kereseti illeték vonatkozásában megállapította, hogy az az állam terhén marad.

Az ítélet indokolása értelmében az alperesi jogelőd kártérítési felelőssége a Ptk. 346. § (1) bekezdésén, 339. § (1) bekezdésén, az alperes fizetési kötelezettsége a 192/2004. (VI. 08.) Korm. rendeleten alapul. A Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdés alapján a fellebbezéssel támadott kártételek vonatkozásában az elsőfokú bíróság az alábbi álláspontot foglalta el: kórházi látogatási költségként a felperes testvérének BKV bérlete árában, 9.800 forintban, a ház körüli és mezőgazdasági munkák végzésére 2006. őszére és 2007. tavaszára 40.000 forintban állapította meg a költséget. Tekintettel arra, hogy a felperes a jövőben is a mezőgazdasági, kerti munkák tekintetében a nehezebb munkák vonatkozásában kisegítő igénybevételére szorul, 2007. augusztus 1. napjától a költségek évi elosztására figyelemmel a havi járadékot 8.333 forintban állapított meg, amelynek 2011. szeptember 30-ig lejárt összege 416.650 forint. Nem vagyoni kártérítés összegét 3.500.000 forintban látta megállapíthatónak, amelyből levonásba helyezte az alperes által teljesített 400.000 forintot és így 3.100.000 forintra marasztalta az alperest. E körben értékelte a felperes életkorát, baleset előtti és utáni életvitelét, baleseti maradványtüneteit, maradványállapotát, továbbá azt, hogy a balesetet követően két éven át fotósi munkakörét ereje megfeszítésével tudta ellátni.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet részbeni megváltoztatását, a nem vagyoni kártérítés összegének 2.100.000 forintra, a vagyoni kártérítés összegének 355.824 forintra történő leszállítását, a házkörüli és kerti munkák költségeit pótló járadék követelés teljes elutasítását kérte. A közlekedési költséget, a felperes testvérének a kórházi látogatással felmerült költsége címén megítélt 9.800 forintot vitatta, mert az ítélet indokolása alapján nem állapítható meg, hogy a havi BKV bérlet összege mennyiben áll összefüggésben felperes testvérénél felmerült közlekedési költséggel. Álláspontja szerint nem igazolt, hogy a felperes testvére ténylegesen honnan járt felperest látogatni, valamint az sem, hogy a BKV bérletet csak és kizárólag felperes kórházi látogatása miatt vette meg, így vitatta az okozati összefüggés fennálltát. A ház körüli és kerti munka költsége vonatkozásában kiemelte, hogy az első fokú eljárás során mindvégig vitatta, hogy felperesnek ez irányú költsége csak a baleset után és azzal összefüggésben merült fel. Megítélése szerint nem tisztázott, hogy nevezett személy mikortól végzi el a szükséges munkákat az ingatlanon, mely körben a felperes az őt terhelő bizonyításnak nem tett eleget. A nem vagyoni kártérítést támadó fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú eljárás során nem merült fel olyan körülmény, amely a perbeli esetben az általános bírói gyakorlatot meghaladó

összeget indokolná. Az összecszerűsége kihatóan nem látott a felperes súlynövekedésére értékelhető adatot, míg a volt élettárs nyilatkozatára is figyelemmel a rendkívüli munkateljesítmény figyelembe vételét megalapozatlannak tartotta.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Részletesen előadta, hogy testvére nemcsak a kórházban, hanem otthon is segítségére volt, így a bérletet a balesettel összefüggésben kihasználta. Utalt arra, hogy a balesetet megelőző években is a felperes tulajdonát képezte a szentendrei ingatlan. Kifejtette, hogy a baleset következménye a kerti munkákkal, a kert rendezésével kapcsolatos kiadás, továbbá, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének megállapításánál az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte az egyéni körülményeinek változását.

A fellebbezés részben alapos.

Fellebbezéssel támadott kizárólag a nem vagyoni kártérítés összege, továbbá a közlekedési költségen belül a felperes testvérének BKV bérlet költsége, valamint a ház körüli és kerti munkák címén megítélt kártérítés jogalapja és összecszerűsége volt. A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 235. § (1) bekezdés alapján, figyelemmel a Pp. 228. § (4) bekezdésére és 253. § (3) bekezdésére, a fellebbezési kérelemhez kötötten bírálta felül az első fokú ítélet megalapozottságát, míg ezt meghaladóan az első fokú ítéletet nem érintette.

Nem vagyoni kártérítés: a rendelkezésre álló adatok alapján tényként állapítható meg, hogy a felperes a balesetet megelőzően egyéni vállalkozóként végzett képzettségének megfelelő tevékenységét a balesetet követő két évben ereje megfeszítésével tudta ellátni, majd a balesetet megelőzően filmekben, színházaknál végzett fotográfusi tevékenységét, hivatását lényegében feladva, laboráns munkakörben helyezkedett el. Bár a felperes baleseti eredetű munkaképesség csökkenése 20%, azonban a jobb térd- és bokaizület mozgásbeszűkülése, illetőleg a jobb combizomzat mérsékelt fokú sorvadtsága következtében a jobb alsó végtagja terhelhetősége csökkent, amelynek következtében a tartós állás, járás jelentős korlátozottsága következett be felperesnél. A felperes baleset előtt folytatott hivatása gyakorlását a balesetből eredő mozgáskorlátozottsága oly mértékben akadályozta, hogy az általa korábban gyakorolt és szeretett hivatását fel kellett adnia. A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes életkorára is figyelemmel ezen személyes életvitelbeli hátrányok oly mértékűek, amelyek a 2006. évi balesetkori ár- és értékviszonyokra is figyelemmel nem teszik eltűzöttá az elsőfokú bíróság által megállapított összeget. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperesnek a balesetet megelőzően folytatott, fotográfusi végzettségének megfelelő tevékenysége, nemcsak egy munkakör, hanem egy olyan hivatás, amely egy speciális életvitelt, életpályát feltételez és irányoz elő a jövőre is. A felperesnek ez a hivatása, életpályája a baleset következtében, azzal okozati összefüggésben lényegében feladásra került. Ez olyan egyedi személyes körülmény, amely a nem vagyoni kártérítésnél külön értékelendő. Ezen túlmenően az sem volt figyelmen

kívül hagyható, hogy a felperes mint fiatal felnőtt nő életében a baleset miatti műtéti beavatkozások eredményeként a testen található hegek, olyan esztétikai károsodások, amelyek ugyancsak a nem vagyoni kártérítésnél értékelhetők. Mindezek kiemelésével a másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés leszállítására kellő indokot nem látott.

Ház körüli és kerti munka: Tény, hogy a felperes tulajdonát képezte már a baleset előtt is egy kertes ingatlan. A felperes volt élettársa tanúvallomása egyértelmű arra vonatkozóan, hogy az ingatlanon a balesetet megelőzően a felperes végezte a fűnyírást. Egyéb peradatok szerint a kert gondozásában a felperesnek volt segítsége, azonban tényként az állapítható meg, hogy ténylegesen a kertben végzendő nehéz fizikai munkákban segítségre a balesetet követően szorult a felperes a baleseti maradványállapotából következően, amelyek tekintetében ellenérték fejében segítséget is igénybe vett. A nehezebb kerti munkákba a fűnyírás is beletartozik, és e körben minden olyan kerti munka értékelhető volt, amely az alsó végtag terhelhetőségére kihat, tartós állást, járást igényel, amelyekben a felperes nehezítettsége az orvosszakértői véleménnyel alátámasztottan fennáll. Mindezek megalapozzák a felperesnek a ház körüli és kerti munkákra alapítottan előterjesztett többletköltség igényét. Az ingatlan nagyságára is és az ott felmerülő nehezebb fizikai munkát igénylő tevékenységekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság a 2006-tól érvényesülő ár- és értékviszonyok figyelembe vétele mellett helytállóan állapította meg a többletköltség összegét is. Annak felülmérlegelésére sem látott kellő alapot a másodfokú bíróság.

Közlekedési költségen belül a felperes testvérének bérlet költsége volt kizárólag fellebbezéssel támadott. A rendelkezésre álló adatok szerint a felperes egy hét időtartamban tartózkodott kórházban, ez idő alatt elfogadható, hogy a testvére meglátogatta. Azonban figyelemmel arra, hogy a felperes testvére b-i lakos és a felperes kórházban, majd ezt követően lakóhelyén szintén B-en tartózkodott, így erre is figyelemmel a BKV-bérlet, mint szükségképpen indokoltan felmerülő látogatással összefüggő költség nem igazolható. Az egy hónapos BKV-bérlet nem kizárólag a felperes látogatásával okozati összefüggésben merülhetett fel. Az alperesre a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése alapján csak a balesettel okozati összefüggésben szükségszerűen és indokoltan felmerülő költségek háríthatók át. A másodfokú bíróság a testvér BKV-bérletét a kifejtettek alapján ilyen költségnek nem minősítette. Ezért e tekintetben a felperes keresetét nem látta megalapozottnak.

Mindezek kifejtésével a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében részben megváltoztatta, a vagyoni kártérítés 822 274 forintos összegét 9800 forinttal 812 474 forintra és kamatára leszállította. Egyebekben az első fokú ítéletet helyben hagyta, figyelemmel arra is, hogy a megváltozott marasztalási összeg a pernyertesség és pervesztesség arányára érdemben nem hatott ki, így az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összeg leszállítására nem volt alap.

A másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján határozott a Fővárosi Ítéltábla, melyben a fellebbezés kismértékű eredményességére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) (6) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel számolta el a felperes oldalán felmerült ügyvédi díjat.

A tárgyi költségmentesség folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a fellebbezési pertárgyértékhez képest a fellebbezés vonatkozásában a pernyertesség, pervesztesség arányára figyelemmel határozott az 1990. évi XCIII. törvény 77. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § szerint.

, 2012. február 9.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.

Dr. Molnár Ágnes

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző